

odepřeno schválení smluv uzavřených jménem soudních chráněnců (čís. 5844, 6400, 6961, 7505) a pod. Tak také Ott I. c. str. 240. Kdyby již takový zájem třetí osoby stačil k oprávnění ke stížnosti, musilo by býti přiznáno na př. i věřiteli nezletilcovu, bylo-li tomuto odepřeno prohlášení za zletilého, nebo naopak věřiteli choromyslného, jenž byl zbaven svéprávnosti. Jsou to vesměs třetí osoby, nesúčastněné na tom kterém mimosporném řízení, jimž nelze přiznati oprávnění, by zasahovaly buď rozklady nebo rekursy do řízení. Okolnost, že se stěžovatelé již před rozhodnutím prvního soudu opřeli zrušení usnesení o prominutí let a že jim byla také usnesení prvního i druhého soudu doručena, nečinila z nich účastníky řízení a nedává jim oprávnění ke stížnosti (tak také Ott I. c. str. 240).

Čís. 10726.

Předpisu § 6 zákona o splátkových obchodech ze dne 27. dubna 1896, čís. 70 ř. zák. nelze použítí, bydlí-li žalovaný kupitel na Slovensku. Na tom nic nemění okolnost, že jde o pohledávku postoupenou.

Platnost a závaznost podrobení se příslušnosti (§ 104 j. n.) tuzemského soudu (soudu v historických zemích) jest posuzovati jen s hlediska tuzemského práva (práva platného v historických zemích).

(Rozh. ze dne 25. dubna 1931, R I 286/31.)

Žalovaný, bydlící v Žilině na Slovensku, koupil od Julia K-a stroj na splátky. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se žalující firma jako postupnice Julia K-a na žalovaném kupní ceny. Žalobu zadala na okresním civilním soudě v Praze, odůvodňujíc místní příslušnost úmluvou podle § 104 j. n. K námitce místní nepřislušnosti soud první stolice žalobu odmítl, maje za to, že vzhledem k § 6 zákona o splátkových obchodech byla vyloučena úmluva o příslušnosti. Rekursní soud zamítl námitku místní nepřislušnosti. Důvody: Přisvědčiti jest sice prvnímu soudu v tom, že platnost a závaznost podrobení se příslušnosti tuzemských soudů v historických zemích jest posuzovati jen s hlediska tuzemského práva, platného v historických zemích. Ale první soud přehlíží, že splátkový zákon ze dne 27. dubna 1896, čís. 70 ř. zák., plativší pro království a země na říšské radě zastoupené, platí nyní pro Čechy, Moravu, Slezsko a pro území k těmto zemím podle mírových smluv přivtělená, nikoliv však pro Slovensko. V § 6 cit. zákona jest ustanoveno, že nemá pro žalobu ze splátkového obchodu proti kupiteli místa sudiště smlouvy a že jest dobrovolné podrobení se kupitele jinému soudu nezávazné, avšak jen, má-li žalovaný bydliště v obvodu platnosti splátkového zákona. Žalovaný nemá, což jest nesporné, své řádné bydliště v obvodu platnosti splátkového zákona a neplatí tu tedy § 6 zákona o splátkových obchodech (viz sb. n. s. čís. 9638), jmenovitě an žalovaný hned nepřislušnost soudu první stolice uplatňoval a do sporu o hlavní věci se nepustil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Vývody dovolacího rekursu nejsou s to, by vyvrátily správné odůvodnění napadeného usnesení, jež vyhovuje stavu věci a zákonu. Rekursní soud právem a v souhlasu s rozhodnutími nejvyššího soudu čís. 3417 a 9638 sb. n. s. prohlásil příslušnost soudu prvé stolice, kterému se strany podrobily podle § 104 j. n. výslovnou úmluvou, za opodstatněnou přes to, že jde o splátkový obchod, neboť ustanovení § 6 zákona ze dne 27. dubna 1896 čís. 70 ř. zák. nelze tu použiti, ježto žalovaný kupitel bydlí na Slovensku, tudíž mimo obvod platnosti řečeného zákona. Na tom nic nemění okolnost, že jde o pohledávku postoupenou, neboť postupem pohledávky nejsou dotčeny důvody věcné a místní příslušnosti pro její uplatňování, leč že by se zakládaly ve zvláštních osobních poměrech věřitele nebo dlužníka, a ujednané sudistiť podle § 104 j. n. působí též pro postupníka a proti němu (viz rozhodnutí čís. 253 sb. n. s.). Stěžovatel marně se dovolává ustanovení §§ 45 a 317 občanského soudního řádu platného na Slovensku (o příslušnosti podle podrobení se a o důkazní moci soukromé listiny), neboť — jak bylo vyloženo v rozhodnutí čís. 4594 sb. n. s. — platnost a závaznost podrobení se příslušnosti tuzemského soudu (soudu v zemích historických) jest posuzovati jen s hlediska práva tuzemského (práva platného v historických zemích). Stěžovatel ostatně přehlédl, že by se v projednávaném případě nemohlo použití ustanovení třetího odstavce § 45 obč. soudního řádu slovenského ani tehdy, kdyby se věc posuzovala podle práva platného na Slovensku, protože zmíněný třetí odstavec stanoví, že co do pohledávky ze splátkového obchodu nelze ani listinou vymíniti příslušnost proti kupiteli, bydlícímu na území platnosti tohoto zákona, jestliže celá kupní cena nepřesahuje 500 Kč. V tomto případě jest však zažalovaná kupní cena 3240 Kč, jež 500 Kč daleko přesahuje, takže ustanovení § 45 třetí odstavec slovenského civ. soudního řádu nebylo by úmluvě o příslušnosti na závalu.

Čís. 10727.

Předpisu poslední věty prvního odstavce § 62 j. n. o nepřípustnosti samostatného opravného prostředku jest obdobně použiti i v případech § 61 (63) j. n.

Rekurs odložený podle zákona až do nejbližšího rozhodnutí, jež lze napadati, může býti samostatně podán i tehdy, když po ukončení věci nemůže již býti vydáno další odporovatelné rozhodnutí.

Není ponecháno libovůli soudu, zda chce učiniti opatření podle § 63 j. n. čili nic. Jsou-li splněny podmínky, jest soud povinen, by je učinil.

(Rozh. ze dne 25. dubna 1931, R I 300/31).

Proti žalobě, zadané na krajském civilním soudě v Praze, vznesl žalovaný při prvním roku námitku věcné nepříslušnosti. Při ústním jednání